

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 127.983 van 10 februari 2004
in de zaak A. 81.027/XII-1725.**

In zake : 1. de VZW ALGEMEEN EIGENAARSSYNDICAAT,
 2. Christine SERGANT,
 3. Greta VRANCKEN,
 4. Yvonne SMETS,
 5. Frans VRANCKEN,
 die woonplaats kiezen bij
 advocaten J. Ghysels , P. Flamey en Partners,
 kantoor houdende te Brussel,
 Aarlenstraat 25

tegen :

het VLAAMSE GEWEST,
die woonplaats kiest bij
advocaat B. Bronders,
kantoor houdende te Oostende,
Beernaertsstraat 106.

D E R A A D V A N S T A T E, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de VZW Algemeen Eigenaars-syndicaat, Christine Sergant, Greta Vrancken, Yvonne Smets en Frans Vrancken op 9 november 1998 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het besluit van 23 juli 1998 van de Vlaamse regering betreffende de kwaliteits- en veiligheidsnormen voor kamers en studentenkamers, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 10 september 1998;

Gezien de memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgesteld door auditeur W. Weymeersch;

Gelet op de beschikking van 28 februari 2000 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 1 juli 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 9 september 2003;

Gehoord het verslag van staatsraad J. Lust;

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. Bosquet, die loco advocaat P. Flamey verschijnt voor de verzoekende partijen, en van advocaat P. Louage, die loco advocaat B. Bronders verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur W. Weymeersch;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat het bestreden besluit er toe strekt uitvoering te geven aan het decreet van 4 februari 1997 houdende de kwaliteits- en veiligheidsnormen voor kamers en studentenkamers, gewijzigd bij decreten van 3 februari 1998 en 14 juli 1998; dat over het besluit niet het advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State is ingewonnen; dat het daartoe de dringende noodzakelijkheid inroept; dat die als volgt wordt gemotiveerd :

“Overwegende dat het Kamerdecreet waaraan dit ontwerp van besluit uitvoering wil geven, in werking treedt op 1 september 1998;

Dat een wijziging van het Kamerdecreet zich aankondigde en een definitief ontwerp van uitvoeringsbesluit pas kon uitgewerkt worden nadat over de geplande wijzigingen uitsluitel gegeven werd;

Dat het decreet uiteindelijk pas gewijzigd werd bij decreet van 14 juli 1998;

Overwegende dat in elk geval de concrete kwaliteits- en veiligheidsnormen en andere bepalingen zo snel mogelijk kenbaar moeten gemaakt worden om enerzijds de verhuurders nog de kans te geven het nodige te doen en anderzijds de gemeenten in staat te stellen zich voor te bereiden op hun nieuwe taak”;

Overwegende dat verwerende partij in de memorie van antwoord de onontvankelijkheid van het beroep opwerpt omdat eerste verzoekende partij niet bewijst haar ledenlijst en de aanvullingen te hebben neergelegd ter griffie van de burgerlijke rechtbank van de plaats waar zij haar zetel heeft; dat het bedoelde bewijs bij de memorie van wederantwoord is gevoegd; dat de exceptie wordt verworpen;

Overwegende dat verzoekende partijen een eerste middel afleiden uit de schending van artikel 3 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en uit het ontbreken van de rechtens vereiste feitelijke en juridische grondslag,

doordat het bestreden besluit niet voor advies aan de afdeling wetgeving van de Raad van State is voorgelegd en niet wettig de dringende noodzakelijkheid motiveert; dat zij toelichten dat verwerende partij had kunnen vragen om een advies binnen een termijn van een maand of van drie dagen, dat een aangekondigde decreetswijziging niet belet dat reeds een ontwerp van besluit wordt opgesteld waarover aan de Raad van State advies wordt gevraagd, dat het decreet zelf in een overgangsperiode van een jaar voorziet, en dat ook de publicatie van het besluit in het Belgisch Staatsblad van 10 september 1998 er op wijst dat de overweging dat de verhuurders en de administratie nog de gelegenheid moeten krijgen om zich tegen 1 september 1998 voor te bereiden niet afdoend is;

Overwegende dat de verwerende partij in de memorie van antwoord repliceert dat het evident is dat een uitvoeringsbesluit pas kan worden geschreven en voor advies voorgelegd wanneer de rechtsgrond waarop het steunt, gekend is, dat een vraag tot advies van een ontwerpbesluit dat op bepaalde punten elke rechtsgrond mist onzinnig zou zijn geweest, dat de aanpassingstermijn van een jaar die het decreet laat geen afbreuk doet aan het vereiste om zo snel mogelijk de concrete kwaliteits- en veiligheidsnormen en andere bepalingen kenbaar te maken, dat de aanpassingstermijn overigens niet geldt voor de studentenkamer bedoeld in artikel 8, § 1, van het decreet, en dat niet is getalmd met de publicatie van het besluit;

Overwegende dat verzoekende partijen in de memorie van wederantwoord dupliceren dat een spoedeisend advies aan de Raad van State kon gevraagd worden, dat de motivering van het bestreden besluit noch de memorie van antwoord aangeven waarom dat onmogelijk was, dat het basisdecreet inzake de kwaliteits- en veiligheidsnormen voor kamers en studentenkamers op 4 februari 1997 werd goedgekeurd en de laatste wijzigingen eraan uiteindelijk pas op 14 juli 1998, dat dit er niet op duidt dat de bestreden reglementering dringend diende in werking te treden, dat de motivering van de hoogdringendheid pertinent moet zijn en dat in huidig geval niet blijkt dat de inwerkingtreding onverwijld diende te gebeuren, dat niet in concreto de band wordt gelegd tussen de kans die moet worden gegeven aan de verhuurders om het nodige te doen of aan de gemeenten om zich voor te bereiden en de dringende inwerkingtreding van het bestreden besluit;

Overwegende dat naar eis van artikel 3, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State de ontwerptekst van de bestreden beslissing aan het met redenen omkleed advies van de afdeling wetgeving diende te worden onderworpen, buiten “het met bijzondere redenen omklede geval van hoogdringendheid”; dat de in de aanhef van het besluit aangevoerde redenen niet alleen feitelijk juist moeten zijn, maar ook pertinent, dat wil zeggen: van aard te verantwoorden dat een uitstel de doelmatigheid van het besluit in het gedrang brengt;

Overwegende dat de verwerende partij heeft achterwege gelaten het advies van de afdeling wetgeving in te winnen; dat zij de hoogdringendheid hierdoor motiveerde dat het decreet van 4 februari 1997 houdende de kwaliteits- en veiligheidsnormen voor kamers en studentenkamers op 1 september 1998 in werking treedt en dat verhuurders en gemeenten “nog” de kans moeten krijgen het nodige te doen, respectievelijk zich op hun nieuwe taak voor te bereiden;

Overwegende dat inderdaad het decreet van 4 februari 1997 op 1 september 1998 in werking treedt, met dien verstande dat volgens zijn artikel 22 aan de bepalingen van het decreet in principe maar dient te worden voldaan binnen één jaar na de inwerkingtreding ervan; dat, naar de bevoegde minister tijdens de parlementaire voorbereiding van het decreet verklaarde, ook nog eens in een overgangsperiode van één jaar zou worden voorzien om zich aan de uitvoeringsbesluiten te conformeren (Parl. St., Vlaams Parlement, 1996-1997, nr. 437/6, p. 27);

Overwegende dat, op de keper beschouwd, de hoogdringendheid van het aangevochten uitvoeringsbesluit gemotiveerd wordt door de wil om het op dezelfde datum als het decreet van 4 februari 1997 in werking te doen treden, hetzij op 1 september 1998, en aldus de overgangsperiode van het bestreden besluit te doen samenvallen met die van het decreet; dat in dit licht het bijwoord “nog”, in de verantwoording, klaarblijkelijk verwijst naar het moment waarop de overgangsperiode van het decreet verstrijkt; dat echter de wil om de overgangsperiode van het besluit tezamen met die van het decreet te zien lopen op zichzelf geenszins verantwoordt dat die gelijktijdigheid ook nodig is, met het oog op de effectiviteit van de maatregelen waarin het besluit voorziet, en met andere woorden niet uitwijst waarom die maatregelen zodanig urgent in werking moeten treden dat er niet het advies van de afdeling wetgeving over gevraagd kan worden zonder gevaar ervoor

dat ze hun doel te missen; dat dit des te meer klemmt in het licht van de ministeriële verklaring waarvan hoger sprake was;

Overwegende dat de aangevoerde redengeving voor de hoogdringendheid pertinentie mist; dat niet blijkt dat op goede grond is nagelaten het advies van de afdeling wetgeving te vragen; dat het middel gegrond is;

Overwegende dat verwerende partij zich in de laatste memorie beroept op artikel 14ter van de gecoördineerde wetten van de Raad van State en er op aandringt tenminste de gevolgen van de aangevochten verordeningsbepalingen te handhaven voor het verleden;

Overwegende dat artikel 14ter van de gecoördineerde wetten op de Raad van State luidt als volgt :

“Zo de afdeling administratie dit nodig oordeelt, wijst zij, bij wege van algemene beschikking, die gevolgen van de vernietigde verordeningsbepalingen aan welke als gehandhaafd moeten worden beschouwd of voorlopig gehandhaafd voor de termijn die zij vaststelt”;

Overwegende dat de verwerende partij zonder meer geen enkel element bijbrengt waarom de Raad van State het nodig zou moeten oordelen van de betrokken bevoegdheid gebruik te maken; dat zij zulks ook niet ter zitting doet, het verzet van de verzoekende partijen tegen haar vraag ten spijt; dat de Raad een dergelijk element ook niet spontaan ziet; dat niet op het verzoek van de verwerende partij wordt ingegaan,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van 23 juli 1998 van de Vlaamse regering betreffende de kwaliteits- en veiligheidsnormen voor kamers en studentenkamers, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 10 september 1998.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 867,63 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Artikel 3.

Dit arrest zal in het Belgisch Staatsblad worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op tien februari 2004, door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	D. VERBIEST,	kamervoorzitter,
	J. LUST,	staatsraad,
	G. VAN HAEGENDOREN,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

D. VERBIEST.